

Český Romeo

*Poslední den Juniorfestu nás poctil svou návštěvou známý herec **Pavel Kříž**. Do paměti se vryl divákům díky sérii filmů „Jak svět přichází o básníky“, „Ať žijí rytíři!“, ale i díky seriálu „První republika“.*

Po sérii básníků jste se stal idolem dívčích srdcí. Stalo se někdy, že bylo chování vašich fanynek až extrémní?

V té době jsem byl mladý, takže mi to nevadilo. Samozřejmě, že když sedíte s někým v restauraci a někdo za vámi přijde, chce si popovídat, tak to není příjemné.

S Filipem Renčem jste spolupracoval na filmu Lída Baarová. Jaký to byl pocit, užít se do role takového člověka, jako byl Adolf Hitler?

Bylo to velmi těžké. Nebylo úplně těžké se užít do této role, ale spíše to, že je to člověk, kterého znají na celém světě. Pro toho herce je v této chvíli nejtěžší, aby takovou známou osobnost v historii zahrál věrohodně.

Na základě čeho se rozhodujete, zda přijmete roli ve filmu či seriálu?

Své rozhodnutí stavím na režii, scénáři a také na tom, s kým budu spolupracovat. Musí to být příjemná práce.

Mimo českou republiku jste měl příležitost si zahrát i v jiných zemích. Jaké zahraniční zkušenosti si nejvíce vážíte?

Pro mě je nejcennější divadelní zkušenost, když jsem hrál v anglickém jazyce Shakespeara a to byl velmi tvrdý oříšek. Tenkrát jsem byl na sebe pyšný, že jsem to zvládl.

Také jste vystudoval psychoterapii. Věnujete se jí dodnes? A baví vás více než herectví?

Baví mě obě stejně a krásně se to vyvažuje.

Natálie Nová, Julie

Anketa – Pevnost Týn

Již šestý ročník náročné a vždy do poslední chvíle napínavé soutěže Pevnost Týn je tady! Připravila jsem si anketní otázku pro kapitány týmů:

Máte nějaké eso v rukávu, díky kterému určitě vyhrajete?

Jan Maršál, kapitán červeného týmu: Ne, nemám ani eso ani taktiku.

Monika Timková, kapitánka bordó týmu: Hlavně smysl pro humor a soudržnost s týmem, to si myslím, že je hodně důležité.

Jakub Štáfek, kapitán šedého týmu: Tak moji hlavní zbraň je určitě chytrost.

Lukáš Langmajer, kapitán zeleného týmu: Já jsem to eso. Se mnou mají vítězství jisté!

Robert Cejnar, kapitán modrého týmu: No, já budu hodně hodný a milý.

Bára

Juniorfest ovládl mini-plzeňské kino

Juniorfest nikdy nezaháli. V průběhu roku navázal spolupráci s prázdninovým projektem Mini-Plzeň, město dětí. Zde si mohli malí návštěvníci vyzkoušet život dospělých, vydělávat peníze, utrácet je a také platit daně. Děti pracovaly v různých profesích, od pošťáka po recepčního hotelu, od kuchaře po kameramana a od popeláře po starostu, tedy pokud byl zvolen radou města. A jak se Juniorfest zapojil do průběhu Mini-Plzně? „Když jsem viděla kolik spolků a jiných organizací se na Mini-Plzni podílí, bylo mi líto že Juniorfest není jedním z nich. Tak jsem se přihlásila, že bychom strašně rádi pomohli,“ řekla ředitelka festivalu Judita Soukupová. Juniorfest provozoval v Mini-Plzni kino, ve kterém se každodenně promítaly filmy, zpravodajství mini-plzeňské televize a animace dětí z ateliéru animovaného filmu. Těší nás, že se i Juniorfest podílel na tak úspěšném projektu, kterým město dětí bezesporu bylo.

Olda Neumann

JUNIORFEST

2015

OČIMA FESTIVALOVÝCH REPORTÉRŮ

číslo 5

čtvrtek 12. listopadu 2015

zdarma

Nesnáším loučení

Poslední juniorfestovský den se pro mě odehrával v náladě střídající se jako dubnové počasí. Byl ukončen program „Detektivem na zkoušku“, školy z plzeňského kraje si zasoutěžily ve hře „Pevnost Týn“ a poslední „Zlatá račička“ pro tento rok byla předána skvělému režisérovi Filipu Renčovi. Nevím, jak ostatní, ale já se nedokázala ubránit slzám už při Pevnosti Týn. Všude jásot, radost a mně bylo líto, že je tohle pro mě asi vlastně poslední rok, kdy se Juniorfestu účastním jako festivalový reportér. Bylo mi velkou ctí, že jsem mohla poznat tak úžasné lidi - ať už organizátory, kteří dokázali vymyslet skvělý program, hosty, kteří se na nás přijeli podívat, nebo moje úžasné kolegy, kteří mě den co den bavili vším možným. A hlavně moje skvělé „šéfové“, které se mnou nikdy neztrácely hlavu, i když to se mnou občas bylo těžké. Během těch čtyř let, co pro vás spolu s ostatními píši do novin, jsem si vytvořila k našemu festivalu krásný vztah, na který budu dlouho a ráda vzpomínat. Já doufám, že jste si všichni tento ročník Juniorfestu užili stejně tak jako my všichni, a že se i příští rok setkáme. A na závěr? Jak by asi zazpíval Michal David: „nesnáším loučení.“

Julie

Život je jen náhoda

Určitě znáte takové ty filmy o odvaze, bojích, válkách apod. No, nejen ve filmech tomu tak bývá. Na soutěžní akci Pevnost Týn sice neteče krev proudem a není tam spousta mrtvých, ale stejně tak se všichni soutěžící rozdělí na poražené a vítěze. Dnes přijelo do Horšovského Týna sedm soutěžních škol, které se snažily vyhrát zájezd do Legolandu. Za úkol měli splnit soutěžní disciplíny, kde rozhodovalo nejen fyzické nadání, ale i vědomosti. Do konce celého klání to bylo velice těsné a diváci byli napnutí, jak špagáty. Hra o štěstí začala, když se ZŠ Koloveč a ZŠ Holýšov dělily o první místo. Rozhodnutí mělo být stano-

veno pomoci mincí, které pan kastelán postupně odhaloval a vyřkl ortel. ZŠ Holýšov vyhrála s rozdílem sedmi bodů. Tým ze základní školy vedl herec Robert Cejnar, který svým milým úsměvem a povzbuzováním dovedl tým k vítězství. Život je jen náhoda, jednou jsi dole jednou nahoře.

Natálie Nová

Vyhlášení nejlepších filmů 8. ročníku MFF Juniorfest

Co nesmí chybět v závěru filmového festivalu? No přece vyhodnocení nejlepšího filmu! A jaké snímky porota shledala, jako ty nejzdařilejší a zároveň nejatraktivnější pro diváky?

Hlavní cenu si odnesly tyto filmy:

- Kategorie 5 až 10 let** - estonský film **TAJNÉ SPOLEČENSTVÍ**, neboť byl napínavý, zajímavý a zaujal jak diváky, tak i porotce.
- Kategorie 11 až 14 let** - holandský film **MALÝ GANGSTER**. Film porotce zaujal, protože byl nápaditý a vtipný. Porota ocenila i to, že film přesně sedí k této věkové kategorii.

Barborka

Zazvonil zvonec a pátrání je konec

Jistě jste v předchozích číslech četli o krádeži vzácné grafiky a únosu naší průvodkyně z hradu Horšovský Týn. Dnes probíhal poslední den pátrání po pachateli a cenné grafice. „Teď vyslycháme podezřelé, hledáme důkazy, odlévali jsme stopy a tak,“ světila se nám vyšetřující Marie (10 let). Mladí detektivové měli možnost projet se v policejním autě, přičemž pátrali po okolí a hledali únosce. Po dlouhém vyslychání všech podezřelých se někteří mladí vyšetřovatelé dopátrali díky důkazům ke skutečnému pachateli: „Kromě otisků jsme u něj našli i plášť, který měl pachatel v den únosu na sobě, cigarety, co byly taky na místě činu, a hlavně ukradenou grafiku,“ prozradila mladá detektivka Kristýna (10 let).

V pravé poledne došlo k ocenění všech třech pátrajících skupin, které si během těchto dnů vyzkoušely, jaké je to být detektivem v rámci projektu Detektivem na zkoušku. Po celou dobu byly hodnoceny jejich postupy, za které získávali body, ba naopak jim byly body odebírány. A jak to všechno dopadlo? Třetí místo obsadili „Borští borci“, kteří měli dobré postupy, bohužel se ale nedopátrali k pachateli. Na druhém místě skončila „Tejnská pětka“, která stejně jako „Stodští Sherlockové“, jenž obsadili první místo, únosce našli. A naši Sherlockové dostali i hlavní cenu od plzeňské policie, a to prohlídku moderní hasičárny Košutka v Plzni. „Všichni jsme si to moc užili,“ potvrdili mladí detektivové. A my jsme rádi, že projekt „Detektivem na zkoušku“ byl součástí našeho Juniorfestu.

Julie

Jak jen to dopadne?

Dnešní dopoledne patřilo nám, a proto se sedmáci vydali se šestáky do kina.:-) V kině jsme byli necelé dvě hodiny a stálo to za to. Nejdříve jsme obsadili svá místa a potom naše oči směřovaly na velkou černou obrazovku. Za chvilinku začínal náš film s názvem **Malý gangster**, který byl natočen v Nizozemí. Film působil ze začátku nudně, ale postupně jsme byli vtahováni do děje a na závěr jsme měli dojem z filmu úplně jiný.

Film byl o klukovi jménem Rik, kterého ve škole šikanovali. Jeho tátu šikanovali též, akorát trochu jiným způsobem, lepili mu na záda trapné papírky, na okna jim házeli všelijaké věci. Rikův táta dělal účetního, povýšili ho, on toto odmítl, ale Rik zfalšoval tátův podpis a poslal souhlas s povýšením do firmy. Rikův táta tak začal vydělávat víc peněz a mohli se přestěho-

vat. Rik po tom přímo toužil, protože ho už to věčné ztrapňování naprosto nebavilo. Odstěhovali se do krásného domu. Rik- kие během balení našel ještě staré věci, které se měly vyhodit, ale byly daleko lepší než ty nové. Takže nové vyhodil, staré si nechal. Mezi starými věcmi našel černou bundu a černé brýle. Od chvíle, kdy Rikův táta byl na nové pracovní pozici, vydělával tolik, že žili v luxusu. Doma měl Rikův otec kazetu, kterou si Rik pustil i přes tátův zákaz. Film byl o největším gangsterovi a Rikimu se to zalíbilo, a proto jim chtěl být taky. Vzal si na sebe koženou černou bundu, černé brýle a vlasy si ulízl jako Elvis Presley a vydal se do školy. Ano, všichni na něj koukali jako na největšího gangстера, všichni z něj měli respekt a našel si svoji partu. Jenže na školu se taky přistěhoval jeho nepřítel, který ho dřív šikanoval, a mstil se mu. Rik ve škole říkal věci, které nebyly pravdivé (tvrdil, že je z Francie, boxuje), ale oni mu věřili. Všichni si Rika oblíbili. Vše nakonec dobře dopadlo. Zápletek tam bylo víc než dost, překvapivých momentů také. Myslím si, že film o Rikovi všechno pobavil a bavil je :-). Film byl ze života nás teenagerů, film byl i poučný a zajímavý.

Míša, redaktor Podlavičnicku ZŠ Dobřany

Vášeň pro BMX

Dne 10.11. 2015 jsme měli odpoledne příležitost zhlédnout v Káčku film **Booster**. Ještě před samotným začátkem jsme udeřili krátký rozhovor s producentem filmu Felixem Vanginderhuysenem. Film byl natočen v Belgii. Film je o tom, jak se jedna rodina přestěhovala do jiného města kvůli otcově práci. Jejich syn Brent rád jezdí BMX, jako jeho bratr, který před rokem zemřel při autonehodě. Ve škole je šikanován a ještě se mu líbí stejná holka jako Jimmymu z party, kterou je šikanován. Když se Jimmy rozhodne dát si s Brentem závod s tím, že Brent pojede na kole a Jimmy na motorce, tak Brent nepříjede do cíle, ale domů. Na konci dají ještě jeden závod, který je delší. Tentokrát už Brent jede také na motorce, na které nikdy nejel. Trasa vede kolem hřbitova, kde vezmou kytku, dál kolem nemocnice a do cíle. Když se to dozví Jimmyho poradkyně od jeho kamaráda, chtějí to zarazit. Ale problém je v tom, že poradkyně nemá řidičský průkaz. Jimmyho kamarád vezme motorku a jede to zarazit a mezitím poradkyně přemlouvá Jimmyho otce, aby to jel přerušit. Ale už je pozdě. Kamaráda srazí kamion. Po propuštění z nemocnice zkouší chodit, ale moc mu to nejde. Kamarádi s Brentem mu však pomáhají.

Když jsme viděly, jak leží ten kluk v nemocnici, rozbřečely jsme se, alespoň já s Ady. Film je z dnešní doby, o našich vrstevnících, je plný napětí. Nám se film líbil a divákům také.

Naty a Ady, redaktori Podlavičnicku ZŠ Dobřany

Recenze filmu: Safírově modrá

Prohlížela jsem si program filmů, které se budou na festivalu promítat, a do oka mi padl snímek s názvem Safírově modrá. Přecítla jsem si anotaci a došlo mi, že je to film napsaný podle knihy. Přesněji je to druhý díl trilogie, kterou četla má kamarádka a moc si ji chválila. Čekala jsem, že to bude skvělý film a já budu nadšená od začátku do konce. To jsem se zklamala. Byl to těžce neoriginální příběh a to proto, že hlavní hrdinka je výjimečná, hezká, ale všichni ji považují za nešikovnou a hloupou. Jediný, kdo jí věří je její jediná kamarádka, nejbližší rodina a takoví ti „tajemní lidé.“ Ale hlavně jí po boku stojí krásný kluk, kterému střídavě věří a miluje ho a v další chvíli ho nenávidí. Jak to všechno dopadne? No, pokud to opravdu nevymyslíte, tak si budete muset přečíst třetí díl anebo se na něj podívat. Já si ale myslím, že to dokáží správně odhadnout a tak si poslední díl shánět nepotřebuji.

Bára

Poslední rafička Juniorfestu!

Hlavním hostem středečního večera byl na Juniorfestu známý režisér a scénarista Filip Renč. Pan Renč možná tušil, že dostane ocenění Zlatá rafička, ale určitě nečekal, že si pro něj organizátoři festivalu připravili tolik překvapení na jeden večer! Jako první přišlo na řadu taneční vystoupení, na písničku „Pátá“ z filmu Rebelové, novinářská konference organizována žáky základní školy z Horšovského Týna. Dalším překvapením byli hosté. Pana Renče přijeli navštívit známí herci, s nimiž se zná z natáčení. Hosty byli Marek Vašut, s kterým slavný režisér pracoval na seriálu Sanitka 2 a filmu Román pro ženy, Zdena Procházková s Pavlem Křížem, s kterými se pan Renč setkal na natáčení ještě nevydaného snímku Lída Baarová. Pan režisér byl jistě velmi dojatý a překvapený a podle jeho slov nic takového vůbec nečekal. „Bylo to úžasné, moc děkuji všem lidem, kteří takovéhle festivaly udržují, zejména paní ředitelce Juditě Soukupové,“ řekl režisér.

Zuzana Eretová

Marek Vašut: Lumpové to mají jednodušší

Marek Vašut je slavný český herec, který si zahrál i ve známých zahraničních filmech nebo seriálech, jako například Česká spojka, po boku Anthonyho Hopkinse, nebo v seriálu Crossing Lines, kde si zahrál v jednom díle s hercem Williamem Fichtnerem. Krom toho, že má pan Vašut neskutečné charisma a okouzlující sametový hlas, je i moc milý a odpovídi na naše otázky mu nečinily žádné potíže.

Jaká byla cesta?

Rychlá, vše proběhlo v pohodě.

Hrál jste i v zahraničních filmech a seriálech. Je natáčení v zahraničí něčím jiným?

Tak to víte, stejně jako u nás, musíte umět text, to se nedá nic dělat. Někdy tam bylo poznat, že zabezpečení herců bylo na vyšší úrovni. Měli jste samostatný přívěs, starali se o vás, a tak. Není to v tom, že by tam byli lepší lidé, spíš ta produkce má víc peněz. Dnes už se to ale hodně srovnává.

Které zahraniční zkušenosti si nejvíce ceníte?

Asi myslíte to, co bylo nejzajímavější, že? No, to bylo rozhodně setkání se sirem Anthony Hopkinsem, to je pro mě velký herec a byla to i krásná chvíle. A zároveň u stejné akce jsem měl i příležitost se setkat s režisérem filmu, Joelem Schumacherem. Na to asi vzpomínám nejraději.

Hrajou se vám lépe záporné nebo kladné role?

O záporných rolích se traduje jedna taková stará pravda a to je to, že se hraji jednodušeji, protože ty figury jsou často barevnější. Zahrát charakter typu Mirka Dušina tak, aby lidi nenudil tím, jaký je dobrák, je často mnohem těžší. Ty lumpové to mají jednodušší.

Máte problémy s textem? Učí se vám lépe zahraniční text nebo český?

To víte, že ten zahraniční je těžší, na český nemusíte tolik myslet, je to váš rodný jazyk, jde to samo. V zahraničí je potřeba text opravdu dokonale umět, je něco úplně jiného, když se ho učíte doma v křesle a potom na place, kde padáte třeba ze žebříku a musíte odříkávat text v cizím jazyce. Člověk musí být připravený opravdu na 200%.

Na základě čeho se rozhodujete zda roli přijmete nebo odmítnete?

Za prvé musíte mít čas. To je rozhodující faktor. No a za druhé, filmy, které jsem odmítl, by se daly spočítat na prstech jedné ruky. Jendou jsem odmítl roli v hororu, kde bylo na můj vkus opravdu moc krve a explicitního násilí. To není úplně můj styl.

Zuzana Eretová